

שיעורי חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

פראקטישע עצות און הדרכות פאר עלטערן, מלמדים, מחנכים און מנהלות

יום טוב סוכות
שנת תשפ"ז

גליין
קע"ב

שיעורים אין חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

- די חכמה פון חינוך -

נישט אוועקשטופן א קינד

טייערע עלטערן און מחנכים, די גאנצע חכמה פון זיין א גוטע טאטע און מאמע און א גוטער מנהל, ווענדט זיך אין איין יסוד: נישט זוכן צו מאכן פון יעדע זאך א 'מחוצף'.

מען נעמט נישט אויף קיין איינגעשטעלטע אין א מוסד כדי צו קענען זאגן אויף א קינד: "מחוצף ארויס!" דאס איז בכלל נישט קיין חכמה, ווייל מען קען פון יעדע קליינקייט מאכן א גאנצע פרשה פון חוצפה.

מען דארף טאקע מנהל זיין די קינדער, מען דארף זיי אויסלערנען אז מען דארף פאלגן א טאטע און א מאמע און מען דארף פאלגן א מנהל, און אז מען טאר נישט רעדן קיין אומאיידעלע ווערטער. ווען א קינד ענטפערט צוריק: "אבער איך וויל דאס נישט טון", דארף מען אים אויסלערנען אז מען טוט נישט אין לעבן נאר וואס מען וויל, נאר מען טוט וואס מען דארף טון.

מען דארף אבער טראכטן: 'דערווייל איז דאס קינד נאך א קינד; געצט האט ער נישט געדאווענט, ער האט געענטפערט מיט חוצפה (פינקט ווי די עלטערן אדער דער מנהל אליין האבן אויך געענטפערט אלס קינד...) און יעדע האט ער געזאגט א ווארט וואס מען טאר נישט זאגן. אבער וואס וועט זיין אין צען יאר ארום? אויב וועל איך אוועקשטופן דאס קינד און אים אנשטעמפלען אלס א מחוצף און א שלעכט קינד, וועט ער אינגאנצן פארלירן זיין חשק צו וועלן זיין גוט'.

צייטן.

דער מנהל איז אריינגעקומען צו אונז אין פתח און אויסגערופן: "עס פעלט געלט פון אפיס, איינער האט גע'גנב'עט א צוואנציגער!" דער מלמד (רבי יעקב אליעזר) האט באוואוינט דעם מנהל און אים געזאגט אז ער וועט זען צוריקצוגעגעבן דאס געלט, ער גייט אליין דורכקוקן די קינדער. דער איד דערציילט ווייטער: דער מלמד האט געהייסן אלע קינדער זיך אויסדרייען מיטן פנים צום וואנט, און ער איז ארוםגעגאנגען צו יעדן איינעם און אריינגעלייגט זיין האנט אין די טאשן. ווען ער איז אנגעקומען צו מיין טאש, האב איך אנגעהויבן ציטערן פאר שרעק אז ער גייט מיר כאפן ביי די גניבה, און אזוי איז טאקע געווען - ער האט ארויסגענומען דאס געלט פון מיין טאש, אבער ער האט ווייטער געענדיגט אויסטאפן די גאנצע פתח, און דערנאך האט מען זיך צוריק אראפגעזעצט לערנען.

ווען דער מנהל איז אריינגעקומען און געפרעגט: "נו, ווער איז דער גנב?" האט דער מלמד געענטפערט: "איך ווייס נישט, איך האב עס געטראפן אין איינעם טאש". האט דער מנהל געפרעגט: "וואס הייסט? ווער איז געווען דער גנב?" האט דער מלמד געענטפערט: "איך ווייס נישט; איך בין ארוםגעגאנגען מיט צוגעמאכטע אויגן, ווייל איך וויל נישט טראכטן שלעכט אויף א קינד."

דער איד האט אויסגעפירט: "א דאנק דעם וואס איינער טאטע האט רחמנות געהאט אויף מיר און מיר נישט פארשעמט, האט זיך אנגעצינדן אין מיר א גייער חשק

דערפאר דארף מען ליב האבן אלע קינדער, מתפלל זיין פאר זיי, און אלץ זוכן א וועג ווי אזוי ארויסצונעמען א קינד פון זיין מצב, אן דעם וואס ער זאל זיך שפירן ווי א מחוצף אדער א שלעכט קינד.

באהאנדלט א גניבה מיט חכמה

איך האב געהערט א מעשה וואס האט פאסירט מיט הרב ר' יעקב אליעזר בערקאוויטש זכרוננו לברכה [דער טאטע פונעם סאטמארער דין אין קרית יואל, הגה"צ רבי געציל בערקאוויטש שליט"א]. ער איז געווען א מלמד אין די סאטמערע חדר פאר לאנגע יארן. נאך זיין פטירה, ביי די שבועה, איז אנגעקומען אן אנגעזעענער איד און דערציילט פאר די משפחה: "איינער טאטע האט ממש געראטעוועט מיין לעבן".

דער איד האט דערציילט: ווען איך בין געווען א קליין קינד, בין איך אינמיטן טאג געגאנגען אין בית הכסא. איך בין דורך געגאנגען דעם מנהל'ס אפיס וואס איז פערצופאל געווען אפן, און איך האב באמערקט אז עס ליגט א צוואנציגער אויפן טיש; איך האב עס גענומען און אריינגעלייגט אין מיין טאש.

ווען דער מנהל איז צוריק אריינגעקומען אין זיין אפיס, האט ער באמערקט אז דאס געלט פעלט. יענע צייטן איז נאכנישט געווען קיין קאמערעס (אויגעלעך) אין די מוסדות נאכצוקוקן ווער עס האט גענומען דאס געלט, און א צוואנציגער איז דעמאלט געווען א ריזיגער סכום געלט, בערך אזוי ווי פינף הונדערט דאלער היינטיגע

צו וועלן לערנען און דאווענען און זיך אויפפירן ערליך, און דורך דעם בין איך אויסגעוואקסן ערליך און אויפגעשטעלט אן ערליכער דור."

דאס איז א מורא'דיגע מעשה. ווען איך טראכט אריין אין דעם, ווער איך זייער איבערגענומען; איך ווייס נישט צי איך וואלט געקענט ביישטיין אזא נסיון.

מען דארף זיין גאר א גוטער מחנך זיך אומצוגיין מיט אזויפיל שכל אין אזא פאל. פון איין זייט דארף מען טאקע זען אז דאס קינד זאל מקיים זיין די מצוה פון **"והשיב את הגולה"** (ויקרא ה, כג), און אים אויסלערנען אז מען טאר נישט גנב'ענען; אבער פון די אנדערע זייט דארף מען געדענקען אז דאס קינד איז נאך בלויז א קינד, און עס איז נישט ריכטיג ער זאל שפירן א גאנץ יאר אז מען האלט נישט פון אים און מען קוקט אים אן ווי א גנב. מען קען דאך רעדן דרשות אין כּתה בכלליות איבער די הארבקייט פון גניבה, אן דעם וואס מען זאל בכלל דארפן וויסן ווער עס איז געווען דער גנב.

אפגעשטעלט די גניבה מיט חכמה

אן ענליכע מעשה האט פאסירט ביי אונז אין "בית פיגא" שולע. א מאמע האט אנגערופן א לערערין זיך באקלאגן, אז איר ניין יעריג טאכטער קומט יעדן טאג אהיים וויינען אז איינער נעמט איר ארויס נאש פון איר טאשקע. די לערערין האט דאס איבערגעגעבן פאר די מנהלת, און די מנהלת איז געגאנגען קוקן אויף די קאמערעס וואס כאפן אויף אלעס וואס טוט זיך אפ אין די כּתות, און זי האט טאקע באמערקט ווי איין קינד גייט צו צו יענע קינד'ס טאשקע און נעמט ארויס דאס נאש.

די מנהלת האט ביי זיך געטראכט: עס איז נישט כּדאי צו זאגן פאר די לערערין אז איך ווייס ווער עס האט עס גענומען. ווייל אויב די לערערין וועט געוואויר ווערן ווער דאס קינד איז, וועט זי איר שוין אנקוקן ווי א גנב'טע ביז סוף יאר און מער נישט האלטן פון איר; דאס קינד וועט שוין נישט קענען מצליח זיין, ווייל איינמאל א קינד שפירט אז מען האלט נישט פון איר, פארלירט זי דעם חשק און דאס שטרעבן צו זיין גוט און וואויל.

פון דעם וועג; מען קען מיט דעם חס ושלום חרוב מאכן א קינד'ס נפש און אים הרג'ענען גייסטיש פארן גאנצן לעבן. עס איז א גרויסע רחמנות אויף די קינדער וואס דארפן דאס מיטמאכן פון זייערע עלטערן.

2. דערנאך איז דא א צווייטער וועג: אייגנארין דאס קינד. דאס טוען רוב מאמעס ווען א קינד עקשנ'ט זיך און וויל נישט עסן; זיי טראכטן צו זיך אויפן קינד: 'אויב דו ווילסט נישט עסן - דארפסטו נישט; וואס זאל איך טון? איך קען דאך נאר פרוברן'. דאס איז שוין א בעסערער מנהל ווי שלאגן.

3. אבער עס איז דא א דריטער וועג, וואס דאס איז דער בעסטער וועג: ארויסצוהעלפן דאס קינד ארויסצוגיין פון זיין שווערע גיסקע, אן אים צו מאכן שפירן שלעכט אדער חוצפה'דיג.

דאס איז די חכמה פון קלוגע עלטערן; זיי פארשטייען אז באמת וויל קיין איין קינד נישט זיין שלעכט אדער זיך קריגן מיט די עלטערן. ווען א קינד פירט זיך אויף אזוי, איז עס בלויז ווייל ער איז אביסל צעמישט - צוליב דעם וואס ער איז יעצט אראפגעקומען פונעם פאס אדער צוליב אן אנדערע סיבה - און וויבאלד ער איז דאך בלויז א קינד, קען ער זיך אליין נישט העלפן ארויסצוקריכן פון זיין שלעכטע גיסקע. דערפאר העלפן זיי דעם קינד דורך דעם וואס מען נעמט דעם מח פונעם קינד און מען פירט עס אנוועק צו עפעס אנדערש.

למשל, ווען א קינד האלט נישט ביים אויפגעסן די נאכטמאל, זאגט מען פארן קינד: "אוי, קוק ווי א פייגעלע פליט דארט!" "וואו וואוינען די פייגעלעך? עס איז דאך אזוי קאלט פאר די פייגעלעך!" און אזוי, בשעת דעם קינד'ס מח טראכט פונעם פייגעלע, שמוגלט מען אריין דאס עסן אין מויל, און דאס קינד כאפט אפילו נישט אז מען האט אים דא אויסגעשפילט.

אויב דאס ארבעט נישט, זאגט מען ווייטער פארן קינד: "אוי, קוק ווי א פאליציי קאר פארט דא!" אויב דאס קינד שרייט און שטויסט ווייטער: "ניין, ניין, ניין!" "איך גיי נישט עסן, איך האב עס נישט ליב", דארף מען שנעל טראכטן פון אן אנדערע עצה. צום ביישפיל, מען זאגט פארן קינד:

דערפאר האט זי געזאגט פאר די לערערין: "איך וועל זען וואס איך קען טון, אפער וועל איך בעטן דעם מענעדזשער ער זאל נאכקוקן ווער עס האט געגנב'עט..."

דערנאך האט די מנהלת גערופן דאס קינד צו זיך אין אפיס און איר שוין אויסגעפרעגט: "עפעס א קינד רעדט זיך אפ אז איינער נעמט ארויס נאש פון איר טאשקע; דו ווייסט אפער ווער עס האט דאס געטון?" האט דאס קינד געענטפערט: "ניין".

אזוי ווי די מנהלת האט נישט געוואלט זאגן פארן קינד אפן אין פנים אז זי האט אליין געזען אויף די קאמערעס ווי זי גנב'עט, און זי איז סיי א גנב און סיי א ליגנער, האט זי איר געזאגט: "זייער גוט אז דו האסט נישט געגנב'עט, דו ביסט א וואויל קינד". דערנאך האט זי זיך אנגערופן כאילו צו זיך אליין: 'איך טראכט צי איך זאל אפער בעטן דעם מענעדזשער ער זאל גיין נאכקוקן ווער עס האט עס גענומען'. נאכדעם האט זי צוגעענד'יגט דעם שמועס מיטן קינד און געזאגט: "זאלסטו וויסן, אויב מען איז הונגעריג, קען מען אלץ קומען צום אפיס בעטן א נאש אדער עפעס צו עסן. גיי צוריק אין כּתה". שפעטער איז די מנהלת אריינגעקומען אין כּתה און גערעדט בכלליות צו אלע קינדער איבער די הארבקייט פון גנב'ענען.

דאס איז א לימוד פאר מחנכים אז מען דארף האלטן פון די קינדער, און נישט זוכן ווי אזוי מען קען מאכן א קינד פאר א 'מחוצף' און אים אויפנווייזן: 'איך האב דיך געכאפט ביי די מעשה!'

ווי אזוי ארויסצופירן פון א שלעכטע גיסקע

ווען א קינד פאלט אריין אין א שווערע גיסקע, ער בלאזט און וויל נישט פאלגן - למשל א קינד וואס וויל נישט אויפגעסן די נאכטמאל און ער שרייט מיט עקשנות: "ניין! איך וויל נישט עסן!" - זענען געווענליך דא דריי וועגן ווי אזוי עלטערן רעאגירן צו דעם.

1. עס איז דא דער וועג פון פראסקען, טיילן פעטש אדער געבן אנדערע קנסות. דעם וועג ניצן נאר עלטערן וואס זענען געבער נישט קיין מחנכים; זיי ווייסן נישט ווי אזוי מען דארף מחנך זיין קינדער. דער אייבערשטער זאל אונז אפהיטן

אנגעהויבן מיטצוארבעטן און ארומשיקן די פושקע פינקט ווי יעדן איינעם...

די מעשה איז מיר זייער געפאלן, צו זען ווי אזוי מיט אביסל חכמה קען מען איינשפארן א גאנצע מעשה פון חוצפה.

בעטן אסאך דעם אייבערשטן

עס פארשטייט זיך אליין אז נאך אלע עצות און מהלכים, קענען די אלע זאכן נאר העלפן אויב עס קומט אינאיינעם מיט אסאך תפלה. מען דארף בעטן דעם אייבערשטן: "הייליגער באשעפער, העלף מיר איך זאל מצליח זיין מיט די קינדער", "הייליגער באשעפער, העלף מיר איך זאל ליב האבן די קינדער פינקט ווי מיינע אייגענע קינדער, און אלע קינדער זאלן אויסוואקסן ערליכע אידן, אלע זאלן זוכה זיין צו האבן יראת שמים און מצליח זיין אין לעבן".

אזוי אויך דארף מען אסאך מתפלל זיין, סיי פאר די אייגענע קינדער און סיי פאר די תלמידים און תלמידות: "הייליגער באשעפער, העלף מיר עס זאל נישט ארויסקומען קיין שום מכשול דורך מיר; איך זאל חלילה קיינעם נישט דערווייטערן פון דיר צו דינען, נאר איך זאל יעדן מקרב זיין און ברענגען נענטער צו דיר".

וואויל איז פאר די מחנכים וואס ארבעטן מיט שכל און חכמה און זוכן נישט צו מאכן די קינדער פאר קיין מחוצפים, נאר זיי נעמען אויף יעדן קינד מיט א שמייכל; דער אייבערשטער וועט זיי זיכער העלפן אז זיי זאלן האבן א געוואלדיגע הצלחה מיט די קינדער.

לערערין האט איינגעפירט א סדר אינמיטן דאווענען, אז מען שיקט ארום א צדקה פושקע פון איין קינד צום צווייטן, און די קינדער לייגן אריין א פרוטה פאר צדקה. ביי אלע קינדער האט עס געקלאפט; יעדער האט אריינגעלייגט א פרוטה און עס ווייטער ארויפגעשיקט, אבער ביי איין קינד האט זיך עס יעדן טאג אפגעשטעלט. יעדע מאל ווען די פושקע איז אנגעקומען צו איר פלאץ, האט זי זיך געמאכט כאילו זי זעט עס נישט. דאס האט שטארק געשטערט אין פתה, ווייל דורך דעם האט זי אויפגעהאלטן די גאנצע פתה פון ארומשיקן די פושקע און גיין ווייטער מיטן דאווענען.

נאכדעם וואס דאס האט זיך איבער גע'חזר'ט עטליכע טעג, האט די לערערין געטראכט ביי זיך: 'דאס קינד איז א מחצפת, מען דארף איר ארויסשיקן פון פתה'. אבער זי האט זיך גלייך געכאפט אז עס איז בכלל נישט קיין חכמה צו אנשטעמפלען א קינד אלס א מחצפת, ווייל מען קען דאך פון יעדע זאך מאכן א גאנצע פרשה פון חוצפה. לאמיר ענדערש פרוברן זיך אן עצה צו געבן אויף אן אנדערע וועג.

די לערערין האט צוגערופן דאס קינד אין א זייט און איר געזאגט: "איך וויל אז דו זאלסט פארבן די פושקע מיט שיינע קאלירן און דו זאלסט ווערן פאראנטווארטליך דערויף; דיין ארבעט וועט זיין עס צוריק צו לייגן אויפן פלאץ יעדן טאג נאכן דאווענען". און עס איז געשען וואונדער איבער וואונדער; פלוצלינג האט דאס קינד

"אה, ווען דו וועסט ענדיגן אויפגעסן דיין נאכטמאל, גייען מיר אויסטיילן ספעציעלע קענדיס פאר אלע שכנים, און דו וועסט זיין דער גבאי!" פארשטייט זיך אליין אז מען קען נישט נאכמאכן יענעם משלים, ווייל יעדער מוז ניצן זיין אייגענעם וועג כדי עס זאל אויסזען נאטירליך.

דאס זעלבע שפילט זיך איבער ביי מחנכים אין פתה. עס זענען דא מחנכים וואס באניצן זיך מיטן ערשטן מהלך פון טיילן פעטש - דער אייבערשטער זאל אונז היטן - אדער זיי סטראשען: "דו וועסט נישט קענען מיט קומען צום אויספלוג", און ענליכע סטראשונגען. אנדערע מחנכים נעמען דעם צווייטן מהלך פון אינגאנצן די שווערע קינדער.

אבער א קלוגער מחנך פירט זיך אויף מיט חכמה און פרוברט צו העלפן דאס קינד ארויסצוגיין פון זיין מצב. ער פארשטייט אז ווען א קינד וויל נישט פאלגן, אדער ער שטערט און דרייט איבער, מיינט עס נאכנישט אז דאס קינד איז א 'מחוצף', נאר עס איז א באווייז אז דאס קינד זוכט אביסל אויפמערקזאמקייט; עס פעלט אים פשוט אביסל גוטע ווערטער. דערפאר ניצט ער זיין שכל און טראכט מיט חכמה ווי אזוי ער קען געבן פאר יעדן קינד דעם געפיל אז ער איז עפעס ווערד און חשוב, און דורך דעם וועלן זיי זיין צופרידן און זיך אויפפירן וואויל.

מער נישט קיין מחצפת

איך האב געהערט א מעשה וואס האט פאסירט ביי אונז אין "בית פיגא" שולע. א

בריוון פון חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

פירן א פשוט'ע ביליגע לעבן. קען שאטן פאר די קינדער?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א מאמע פון א קינדער געבענטשטע פאמיליע, איך פרובר זיך צו האלטן צו א ביליגע סטאנדארט, צו קויפן די ביליגסטע, און אפילו נעמען גענוצטע וועש פון אנדערע, און ווען עס קומט חול המועד גייען מיר נאר צו פשוט'ע פלעצער

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת שמני-ב, כ"ג ניסן, אסרו חג פסח, שנת תשע"ח לפרט קטן

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

וואויל איז אייך אז איר ציט אויף אייער משפחה איידל און באשיידן וכו'.

וויסן זאלט איר, די קינדער וואס מען צערטעלט (ספולט) זיי, מען טוט זיי אן ווי קעניגן און מען טראגט זיי חול המועד

צו פארברענגען. ווידער מיינט שוועסטער און שוועגערין האלטן זיך זייער הויך, זיי קויפן אלץ טייערע זאכן, און מען גייט אויף ווייטע און טייערע אויספלוגן.

איך וויל וויסן אויב דאס וועט נישט שאטן פאר מיינע קינדער וועלכע קענען שפירן אז זיי זענען באעוולט געווארן, זיי זענען די נעבערס, זיי באקומען נישט אזויפיל ווי זייערע קרובים.

יישר כח

תשובה:

האלטן אויף די זון אין די לבנה וכו' - אויף זיי איז א גרויסער רחמנות, ווייל געבן פאר די קינדער אלעס וואס זיי ווילן און אלעס וואס זיי חלומ'ען דאס מאכט זיי פאר א געבער.

געבן פאר די קינדער אלעס וואס זיי בעטן וכו' - איז א פוילע וועג אין חינוך; עלטערן כאפן זיך נישט אז דאס אנטון די קינדער מיט די טייערסטע קליידער און מיט די נייסטע מאדעס - וועט זיי שפעטער קאסטן א טייערע פרייז.

קינדער דארפן גארנישט, קינדער דארפן גאר איין זאך: "א ווארעמע שטוב"; קינדער וואס האבן א ווארעמע שטוב, זיי וואקסן אויף אין א שטוב וואו די עלטערן האבן זיך ליב, וואו די עלטערן זענען זיך מכבד איינער דעם צווייטן - די קינדער קענען נישט ווערן קיין געבער'ס. קינדער וואס מען רעדט שוין צו זיי, מען דערנידערט זיי נישט, מען שרייט נישט אויף זיי - די וואקסן אויף געזונט.

דעריבער זאלט איר נישט מורא האבן ווייטער צו מחנה זיין אייערע קינדער פשוט און ביליג און איר זאלט נישט קוקן אויף א צווייטן. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ברכות ו:): "כיון שנגטרף אדם לבריות, פניו משתנות כפרים", ווען א מענטש קוקט אויף א צווייטן, ער וויל געפעלן פאר א צווייטן, ווערט ער אזוי ווי א קאלירטע פייגל וואס טוישט יעדן טאג איר קאליר, ווייל זי דארף פאר יעדן איינעם אנדערש אויסקוקן - דאס איז נישט קיין לעבן; אז מען זוכט נאר צו געפעלן א צווייטן דעמאלט איז מען א געבער, אבער ווען מען לעבט

פאר'ן אייבערשטן, מען לעבט פאר זיך - דעמאלט לעבט מען א גוט לעבן.

נאכאמאל, קיינער זאל אייך נישט איינרעדן אז אויב איר וועט נישט געבן פאר די קינדער דאס טייערסטע און דאס בעסטע וכו' וועלן זיי שפעטער זאגן אז מען האט זיי בא'עוול'ט; פארקערט, די אלע וואס שרייען אז מען האט זיי גארנישט געגעבן וכו' - קומען פון שטובער וואס מען האט זיי באמת געפייניגט, פארשעמט און גע'רודפ'ט, דאס באדערט זיי.

דער עקר דארף מען אסאך בעטן דעם אייבערשטן אז מען זאל זוכה זיין צו ערליכע קינדער; בפרט היינטיגע צייטן וואס עס בוזשעוועט א שטורעם ווינט און רייסט אויס יונגע און אלטע בייערער, מענטשן פאלן אוועק פון די אמונה, מענטשן פאלן אוועק פונעם דרך התורה, דארף מען אסאך בעטן דעם אייבערשטן אויף יעדעס קינד באזונדער און מען דארף אסאך פארברענגען מיט זיי.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...
(עצתו אמונה חלק ד', מכתב רצב)

אז עס איז געשמאק אינדערהיים, איז נישט אזוי וויכטיג די פלעיס

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת צו, ז' ניסן, שנת תשפ"ג לפרט קטן לכבוד ... נרו יאיר אויף האב ערהאלטן דיין בריוו.

אויף דיין פראגע אויב דו זאלסט שיקן דייער קינדער צו א פלעי חול המועד; איך בין קיינמאל נישט געווען ביי א פלעי, ביי מיינע עלטערן אין שטוב איז געווען אזוי געשמאק, עס האט אונז גארנישט געפפעלט, מיר האבן אין ערגעץ נישט געוואלט גיין. אויך מיינע קינדער שיק איך נישט צו קיין פלעיס, איך האלט זיי מיט מיר, איך פרוביר זיי צו מאכן געשמאק אין שטוב אז עס זאל זיי נישט אינטערעסירן די נארישע פלעיס.

וואס קען איך דיר זאגן, וואס ווייס איך פאר מיר וואס צו טון; מאך התבודדות, בעט דעם אייבערשטן זאלסט וויסן וואס צו טון.

בעיקר זאלסטו זען עס זאל זיין פרייליך אין שטוב.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן שוין זוכה זיין צו (פסחים קטז): "ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים"; און צו (מיקה ז, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

...
(עצתו אמונה חג הפסח תשפ"ג)

חינוך אפטיילונג

אויף קול ברסלב

צו הערן אלע שיעורים אויף חינוך

פון דער ראש ישיבה שליט"א

אויף קול ברסלב

דרוקט: 1-2-4-2

- שמעו ותחי נפשכם -

צו באקומען וועכנטליך דעם גליון, ביטע שרייבט צו: chinuchgilyon@gmail.com

קול ברסלב

קוואל פון אמונה (פרויען) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך

845-351-9060 / 212-444-9169

ארץ ישראל / 0797040069 / ענגלאנד / 03303502363 / קאנאדא / 438-320-9090

חיווק יומי אימעיל / chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידיזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיווק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה און נאך

212-444-9191 / 845-351-0910

ארץ ישראל / 0797040066 / ענגלאנד / 03303502361 / קאנאדא / 4383008080

בעלגיע / 3235003461 / ארגענטינע / 11552354370